

Az ismeretlen Délvidék

„Határtalanul!” kirándulás május 19-22.

Szerencsés az Attila iskola, mert 4. alkalommal is sikeres lett pályázata a „Határtalanul!” program keretében. A Kárpátalja, a Felvidék és Háromszék után az idén a Vajdaságba és a Délvidékre látogattuk el 7. osztályosainkkal, a Hunyadiak nyomát, emlékét keresve. Hosszú utazás várt ránk mind a négy napon, hiszen a Kis- Kazán-szoros volt a legtávolabbi pont, amit felkerestünk. Az a legfontosabb célunk, hogy a tanítványaink ismerkedjenek a határon túli magyarsággal; tapasztalják meg, hogy összeköt bennünket a közös anyanyelv és az ezeréves történelmünk.

Szálláshelyünk Székelykevéen, a legdélebbi magyarlakta településen volt, ahol kedvesen és szívélyesen fogadott bennünket az egész falu. Tiszta, rendezett utcáin és portáinak kapujában nénikék üldögéltek, akik szívesen beszélgettek az arra járókkal. Az elidegenedett pesti gyerekeknek ez is hatalmas élmény volt, csakúgy, mint Pétervárad, Szendrő és Galambóc vára, nem beszélve a nándorfehérvári vársétáról. A helyszínen sokkal könnyebb elképzelni a hajdani történeteket. A hatalmas és méltóságteljesen hömpölygő Duna csodálatos tájakat varázsolt szemünk elé.

Az egyik legnagyobb élmény a hasonló korú gyerekekkel való találkozáshoz kötődik. Torontálvásárhelyen találkozhattunk az ottani magyar osztályba járó hetedikesekkel. A kezdeti elfogódottság után hamar ment a barátkozás. Tanárok és diákok egyaránt jól érezték magukat. Kölsönösen bemutattuk az iskoláinkat, szavaltat és ének alapozták meg a jó hangulatot. Végezetül átadta mindenki az iskola könyvtárának gyarapítására magával hozott magyar nyelvű könyvet. Hazafelé rövid látogatást tettünk Szabadkán és Palicson, majd élményekkel telve érkeztünk meg Erzsébetre. Bizony azon az estén senkit sem kellett ringatni, miután megtartotta első élménybeszámolóját.

-kági-

